

Sagen bliver nu at tilstille Conseilspræsidenten.

Efter Dagsordenen gik man derpaa til: Eventuelt: Anden Behandling af Udkast til Lov om Udbetaling af Gager og Lønninger i Finantsaaret 1860—61 (Lovudkastet findes i Anhang A Sp. 1039—40. Første Behandling i Tidenden Sp. 4514 ff.).

Formanden: Denne Sag vil heller ikke nu kunne foretages, medmindre Thinget dertil giver sit Samtykke med den i Forretningsordenen bestemte kvalificerede Majoritet. Idet jeg nu skal lade dette Spørgsmaal afstemme, anseer jeg tillige derunder indbesattet Thingets Samtykke til, at de til denne Behandling stillede Endrings- og Underendringsforslag maae komme under Forhandling, uagtet de ikke have været trykt omdeelte i den ved Forretningsordenen bestemte Tid.

Uden Forhandling meddelees dette Samtykke med 69 Stemmer mod 1.

Man fik derpaa til Sagens anden Behandling, til hvilken der var fremkommet følgende Endringsforslag:

Af Tjæring:

1) Loven, som den er indbragt, betegnes som § 1, og der tilføies følgende

2) Saafremt der i Aarets Lov bliver noget af de Justits- eller Magistratembeder ledige, som nu lønnes med Sportler, da skal ved disse Embeders Besættelse Lønningsmaaden med Sportler ophøre, og Lønningen fastsættes i Henhold til de i Finantsloven for 1860—61 § 9 B. f. derom givne Bestemmelser. Saafremt det ved Lønningens Fastsættelse er paatænk, at give vedkommende Embedsmænd Afkomst til et Lønningstillæg i Henhold til denne Lovs § 1, da maa dette Tillæg søges paa en Tillægsbevilling.

3) De med denne Lovs Anvendelse forbundne Udgifter bevilges forøvrigt.

4) Lovens Titel faaer følgende Tilføjning: „for de under Kongerigets Ministerier hørende Embeds- og Bestillingsmænd med Undtagelse af selve Ministeriernes Personale.“

Af S. Sørensen, Johannsen og S. Pedersen:

Til Lovens Slutning føies følgende Passus: „Den Lønningsforhøielse, som bevirkes ved nærværende Lov, kommer dog kun de Embedsmænd eller Bestillingsmænd tilgode, hvis samlede Lønning ikke overstiger 1,500 Rd.“

Af S. A. Hansen:

Lovforslaget forandres som følger:

De faste Pengeindtægter — saavel egentlige Gager, Lønninger og personlige Tillæg som faste Bederlag i Penge for Naturalhjælper — der ere tillagte Embedsmænd og Bestillingsmænd, som lønnes af Statskassen eller de i Finantsloven opførte særlige Fonds, skulle i Finantsaaret 1860—61 udbetales saaledes, at en Deel deraf ansættes i Sæd, nemlig 60 Rd. af hvert af de første 5 Hundreder, 40 Rd. af hvert af de følgende 5 Hundreder, 20 Rd. af hvert af de næste 5 Hundreder og endelig 10 Rd. af hvert af de derefter følgende 5 Hundreder, saaledes at 4 Rd. sættes lige med 1 Td. Sæd. Denne Ansættelse finder kun Sted, forsaavidt den giver et heelt Antal Tønder, medens det øvrige Beløb ikke bliver Gjenstand for Ansættelse. Fremdeles skal den Deel af de aarlige Lønninger, som efter denne Bestemmelse kommer Embedsmændene tilgode, afrundes saaledes, at den udgjør et lige Antal af hele Rigsdaler, saa at det Overskydende bortfalder, hvorhos ingen Lønning ved denne Bestemmelse maa overstige 3,000 Rd.